

SUMARI: Editorial (1) • Neix el sindicat d'habitatge del Casc Antic (2) • Constitució del Parlament Ciutadà de Cultura de Barcelona (4) • La Taula de Gent Gran del Casc Antic (6) • Festa major Casc Antic 2019 (8) • Antic Teatre (10) • Tallers oberts al barri (11) • El nom dels nostres carrers (12)

BUTLLETÍ INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CASC ANTIC

C. del Rec, 27 | 08003 Barcelona | Tel. 93 319 75 65

EDITORIAL

L'habitatge continua sent el problema més important als nostres barris. Els desnonaments, la finalització de contractes sense poder optar a la renovació, el preu incontrolat dels lloguers, el *mobbing*... segueixen estant a l'ordre del dia.

Els fons d'inversió, grans tenidors i immobiliàries estan fent un ús especulatiu amb un dret bàsic de la ciutadania. Han fet seves les finques i les han anat convertint en hotels, pisos turístics, pisos de luxe... i han provocat la progressiva expulsió de veïns i també han impossibilitat que els joves nascuts i criats en els nostres barris puguin seguir vivint-hi quan volen independitzar-se. Tot això és també una conseqüència d'aquest turisme tan lloat per alguns.

L'Administració és conscient d'aquesta problemàtica però no actua conseqüentment ni amb la voluntat necessària. Una de les excuses que dona és la falta de sòl en el districte per construir-hi habitatge social. La problemàtica segueix i, cada vegada més, els

nostres barris es van convertint en dormitori de turistes, parc temàtic i lloc de festa i soroll.

Ja fa anys els antics jutjats situats a Comerç-Lluís Companys-Pujades es van traslladar a la Ciutat de la Justícia. Aquests antics jutjats van acabar de deteriorar-se fins que fa uns mesos van ser enderrocats.

Avui observem un gran solar molt adient per cobrir les necessitats del districte quant a habitatge i altres equipaments socials en què és deficitari.

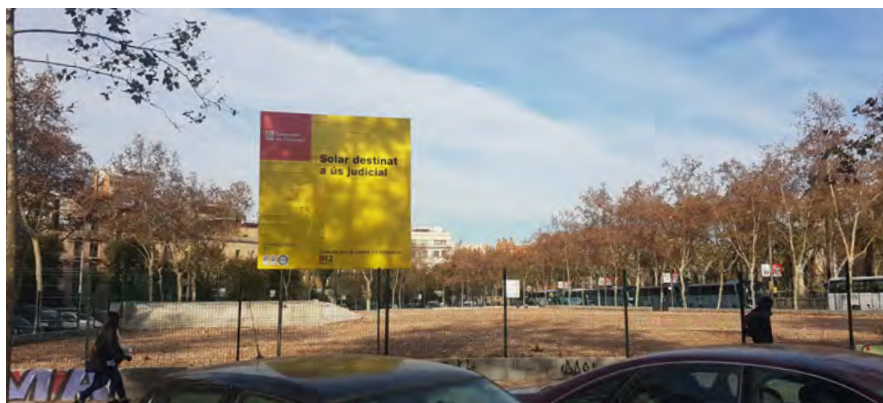
Lluny d'això, l'Ajuntament (propietari del solar) i la Generalitat (que en té la cessió d'ús) van passant-se la pilota al·legant que la destinació del solar és per a

construir-hi la seu de l'Audiència Provincial i que no es pot canviar.

El Plenari de Ciutat Vella del 10 de març del 2016 va aprovar que es fessin els tràmits necessaris per destinar aquest solar a equipaments del districte. Avui, al solar hi figura un cartell que diu "ús judicial". No veiem doncs una ferma voluntat per fer realitat aquest acord del Plenari.

És hora que els veïns i veïnes del districte ens aixequem i forcem les administracions a destinar aquest solar a les autèntiques necessitats dels nostres barris.

Des de la nostra associació ens comprometem a vehicular, expandir i gestionar aquesta justa i imprescindible reivindicació veïnal. ♦

NEIX EL SINDICAT D'HABITATGE DEL CASC ANTIC

Apar a qualsevol ciutat o poble d'allò que en diuen la segona o la tercera corona metropolitana i trobar-se amb una cara coneguda que havia estat veïna del Casc Antic és d'una freqüència tan habitual que ja no es pot anomenar "casualitat." Els barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, com la resta de barris de Ciutat Vella, pateixen de gentrificació des de fa molts anys.

Quan es combinen les reformes per millorar un entorn amb pujades abusives dels preus del lloguer i la conversió d'habitatges en pisos turístics, no té res de casual que un gran nombre de gent es trobi expulsada dels nostres carrers. I no només s'expulsen cares i noms de persones que ens solien dir "bon dia" sinó que, amb la suma de tota aquesta gent, s'estan esborrant els nostres barris tal com els vam conèixer: populars i plens de vida. La vida que tenien als carrers, feta pel dia a dia d'uns habitants que eren els protagonistes del seu carisma i

la seva singularitat. Barris que no començaven i acabaven a les pedres que conformen edificis i monuments, tan belles com fredes i estàtiques, sinó fets de gent que, amb el seu caliu, els protegien de ser un racó de museu, desposseït de personalitat i òptim per fer-s'hi una *selfie* i penjar-la a *Instagram*. Una transformació física, social, cultural i, sobretot, econòmica, ha impactat d'una manera traumàtica en la nostra geografia emocional i, aquí i allà, sentim els buits de tot el que ens han pres. Al Casc Antic, allò més oposat a la casualitat o, dit d'una altra manera, allò més normal, ha acabat per ser una pràctica del tot impròpia de la normalitat: baixar

al carrer i no conèixer la gran majoria de la gent que s'encreua amb nosaltres.

Per arribar fins aquest punt han hagut de marxar en silenci milers de persones que, amb resignada obediència a les lleis de mercat, han desfet amb pressa i tristament la seva existència per posar-la en caixes de cartró i cedir el lloc on han viscut la vida a un desconegut amb més capacitat econòmica. Altres individus o famílies, per no tenir un lloc alternatiu on anar-se'n, han plantat cara fins al darrer minut, quan només la legalitat i el seu monopoli de la violència han pogut forçar un desnonament. En els darrers anys els barris del Casc Antic han presenciat com les comitatives judicials, ajudades pels Mossos d'Esquadra, han foragitat moltes famílies i individus, de vegades gent gran o malalta.

La pandèmia de desnonaments que, com en un ritual malaltís del poder, s'han executat al bell mig dels carrers i a plena llum del dia, han provocat que grups de veïnes s'organitzessin per plantar cara juntes. Gent de l'Associació de Veïns, del CDR, de la coordinadora, d'Arran... () gent que es trobava a les portes per evitar que els desnonaments s'executesin, van començar a plantejar-se la necessitat de crear un Sindicat que respongués als interessos veïnals de la classe treballadora. De manera informal, van anar pels llocs amb un gruix de paperets on s'hi llegia "Et volen fer fora de casa? Et volen apujar el lloguer?"

La força del Sindicat d'Habitatge.

ASC ANTIC

Organitza't i lluita". De manera més concreta al Forat de la Vergonya, primer, a l'Associació de Veïns del carrer Rec, després, i a la Coordinadora Veïnal del carrer Serra Xic, actualment, han anat fent assemblees i han començat a tractar col·lectivament els casos personals. A la Coordinadora s'hi troben cada dijous al vespre i, a les seves assemblees, s'hi pot veure que han fet seva aquella consigna de "sols el poble salva al poble". Són el **Sindicat d'Habitatge del Casc Antic**, i han nascut per créixer i aprendre. Aprendre les unes de les altres i créixer mentre fan créixer la salut social. Gent de tot tipus, orígens i edats, que no esperen res d'unes institucions incapaces de defensar els interessos de les classes populars.

El Sindicat neix recollint totes les experiències de lluites anteriors al Casc Antic. Neix amb una gratitud molt gran cap a elles i amb intenció de ser-ne una part referencial de la continuïtat. Amb ganes de coordinar la lluita per un habitatge assequible per a tothom amb totes les altres lluites que s'esdevinguin als nostres carrers. Conviden a tothom que tingui un problema a superar la vergonya o el sentiment de solitud i a guanyar-se, a través de la militància, que sigui un problema de molta més gent. Un problema que semblava gran i, de cop, sembla molt més petit.

El Sindicat ha nascut per estar al servei de Casc Antic i la seva gent i té les portes obertes a tothom. ♦

Les veïnes mobilitzades al carrer.

ens quedem al barri

Tens problemes amb el lloguer?

Et volen fer fora de casa?

fora especuladors

Vine a l'assemblea del sindicat

Assemblea els dijous a les 18:30, Carrer Serra Xic 6

✉ sindicatcascantic@gmail.com

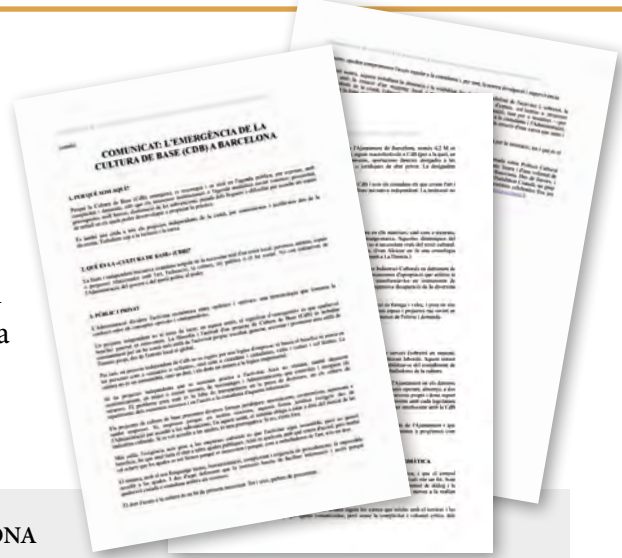
☎ **632 385 211**

CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT CIUTADÀ

El passat 23 de juliol de 2019 va tenir lloc una trobada de projectes culturals independents que tenen seu a la ciutat de Barcelona. Es va denunciar l'estat d'emergència de la cultura de base, que arrossega dècades de precarietat i marginació institucional.

Reproduïm el comunicat que es va aprovar. A la pàgina web www.anticteatre.com/politica-cultural es pot veure el comunicat complet i tota la informació sobre el Parlament Ciutadà de Cultura de Barcelona. ◆

COMUNICAT: L'EMERGÈNCIA DE LA CULTURA DE BASE (CDB) A BARCELONA

1. PER QUÈ SOM AQUÍ?

Perquè la Cultura de Base (CdB) emergeixi, es reconegui i se situï en l'agenda pública; per exposar, amb complicitat i demanda, allò que els interessos institucionals o l'agenda mediàtica sovint soterren: precarietat, pressupostos molt baixos, disminució de les subvencions, pujada dels lloguers o dificultat per accedir als espais de treball en els quals poder desenvolupar o propiciar la pràctica.

És també una crida a tots els projectes independents de la ciutat, per conèixer-nos i acollir-nos des de la diversitat. Treballem cap a la inclusió i la xarxa.

2. QUÈ ÉS LA «CULTURA DE BASE» (CDB)?

La lliure i independent iniciativa ciutadana sorgida de la necessitat real d'un teixit local: persones, entitats, espais o propostes relacionades amb l'art, l'educació, la cultura, els públics o el fet social. No són iniciatives de l'Administració, del govern o del partit polític al poder.

3. PÚBLIC I PRIVAT

L'Administració divideix l'activitat econòmica entre «públic» i «privat», una terminologia que fomenta la confusió entre els conceptes «privat» i «independent».

Un projecte independent no té ànim de lucre; en aquest sentit, el significat d'«autogestió» és que qualsevol benefici generat es reinverteix. La filosofia i l'actitud d'un projecte de Cultura de Base (CdB) és treballar constantment per un bé comú més enllà de l'activitat pròpia: escoltar, generar, accionar i promoure més enllà de l'interès propi, des de l'entorn local al global.

Per tant, un projecte independent de CdB no es regeix per una lògica d'empresa: ni busca el benefici ni pensa en les persones com a «usuaris» o «clients», sinó com a ciutadans i ciutadanes, veïns i veïnes i col·lectius. La cultura no és un consumible, sinó un dret, i els drets no atenen a la lògica empresarial.

Hi ha projectes independents que se sostenen gràcies a l'activitat. Això no obstant, també depenen econòmicament, en major o menor mesura, de mecenatges i Administracions que controlen i atorguen els recursos. El problema greu aquí és la falta de transparència en la presa de decisions, en els criteris de repartiments dels esmentats recursos i en l'accés a la ciutadania d'aquesta informació.

Els projectes de cultura de base presenten diverses formes jurídiques: associacions, cooperatives, autònoms o també empreses. Sí, empreses perquè, en moltes ocasions, aquesta forma jurídica s'exigeix des de l'Administració per accedir a les subvencions. En aquest sentit, el sistema obliga a estar a dins del mercat de les indústries culturals. Si es vol accedir a les ajudes, és una prerrogativa. Si no, s'està fora.

Més enllà: l'exigència més gran a les empreses culturals és que l'activitat sigui sostenible, però no generi beneficis, fet que anul·laria el dret a rebre ajudes públiques. Això és quelcom amb què estem d'acord, però també cal aclarir que les ajudes se sol·liciten perquè es necessiten i perquè, com a treballadores de l'art, n'és un dret.

El sistema, amb el seu llenguatge tècnic, burocratització, complexitat i exigència de procediments, fa impossible accedir a les ajudes. I des d'aquí defensem que la institució hauria de facilitar informació i accés perquè qualsevol ciutadà o ciutadana arribés als recursos.

El dret d'accés a la cultura és un bé de primera necessitat. Tot i això, parlem de precarietat.

Un apunt: el 2019, dels 200 M € del pressupost de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, només 4,2 M es reparteixen en concurrència pública entre els projectes de la ciutat, siguin macrofestivals o CdB (per a la qual, en cap cas, existeix una partida). La resta del pressupost són convenis, aportacions directes atorgades a les administracions, entitats, organismes públics, persones físiques o jurídiques de dret privat. La desigualtat d'oportunitats és un fet.

La precarietat existeix perquè els recursos econòmics no arriben a la CdB i som els ciutadans els que creem l'art i la cultura, els que paguem impostos i mereixem una retribució a la lliure iniciativa independent. La institució no fa l'art, però ha de fomentar-lo i facilitar-lo.

4. STATU QUO

La cultura i l'art no s'accepten institucionalment com a béns, com a valors en ells mateixos, sinó com a recursos, instruments, eines o mitjans del poder per generar ordre, control i imatge-marca. Aquestes dinàmiques del sistema operen, construeixen i codifiquen d'acord amb models prefixats i no a necessitats reals del teixit cultural. En aquest sentit, les fàbriques de creació són un exemple o símptoma. (Ivan Alcàzar en fa una cronologia detallada i contrastada en l'article *Carn, pedra i purpurina* publicat recentment a La Directa.)

CIUTADÀ DE CULTURA DE BARCELONA

Roda de premsa a la seu de l'Antic Teatre.

Des de fa dècades, els successius plans de Política Cultural han prioritzat les Indústries Culturals en detriment de la investigació o de la feina de llarg recorregut. Prenem consciència dels mecanismes d'apropiació que utilitza la institució per desarticlar la CdB, desmantellar estructures existents i transformar-les en instruments de propaganda. Aquesta estratègia només condueix a l'empobriment i a una progressiva desaparició de la diversitat d'agents i la pluralitat de llenguatges.

Fa anys que som testimonis de l'encariment de les nostres vides: la gentrificació és ferotge i veloç, i posa en risc la supervivència de la CdB. L'amenaça real i el perill de desaparició dels nostres espais i projectes rau sovint en l'augment del preu del lloguer, a l'arbitri de l'especulació i els criteris de lliure mercat de l'oferta i demanda.

5. I LA INSTITUCIÓ?

Les institucions públiques tenen com a pràctica habitual la subcontractació de serveis (sobretot en museus, centres d'art i centres cívics), fet que deixa a mercè d'empreses privades les condicions laborals. Aquest entorn fomenta la contractació irregular quan, de fet, les institucions haurien de responsabilitzar-se del compliment de lleis i convenis, dels codis de bones pràctiques i, en suma, dels drets dels i de les treballadores de la cultura.

D'altra banda i tot i les «voluntats» de canvi de models cultural manifestades per l'Ajuntament en els darreres anys, no hi ha fets que parlin d'un canvi real. En aquest sentit, el curterminisme segueix operant, almenys, a dos nivells: d'una part, s'observa que cada partit imposa les seves doctrines, genera macroevents propis i dona suport a certs camps d'interès; de l'altra, els projectes de nova fornada segueixen naixent i morint amb cada legislatura (si hi arriba). El diàleg social en cultura és un simulacre i l'interès de l'administració per interlocutar amb la CdB és, en la majoria de casos, nul.

Exigim a la institució, que és també nostra, una mesura de govern que passi pel ple de l'Ajuntament i que reconegui públicament i destini un pressupost a la CdB, de la manera que se'n destinen a programes com Fàbriques de Creació, Barcelona Districte Cultural o Cultura de Proximitat.

6. LA VISIBILITAT (O NO) COM A SÍMPTOMA: PRESENCIA CIUTADANA I MEDIÀTICA

Des de la CdB Sabem que el mateix sistema és el generador de desigualtat mediàtica, i que el control institucional o empresarial dels mitjans o la presència aclaparadora dels estàndards comercials són un fet. Som conscients del nostre aïllament de l'agenda *setting*, cosa que no impedeix la voluntat constant de diàleg i la consideració d'aquells que, des de la comunicació independent i la llibertat de pensament, ateneu a la realitat cultural de la ciutat.

El fet és que la capacitat per «ressonar» és tanta com sòlides siguin les xarxes que teixim amb el territori i les persones. Som també els nostres propis agents comunicatius, però sense la complicitat i voluntat crítica dels presents, queden compromesos l'accés regular a la ciutadania i, per tant, la nostra divulgació i supervivència.

Per part nostra, seguim treballant la denúncia i la visibilitat des de la sostenibilitat de l'activitat i, sobretot, la unitat, amb la creació d'un mapping local i transdisciplinari: una xarxa d'espais, col·lectius o projectes independents de la ciutat, l'objectiu del qual és la localització i visibilització, tant per a nosaltres —per combatre la forta atomització i sectorialització de l'art a Barcelona—, com per a la ciutadania i l'Administració, els agents artístics i els mitjans de comunicació. Es tracta d'un primer pas cap a la creació d'una xarxa que sumi i generi riquesa, afectes, sinergies i supervivència.

En cap cas aquest *mapping* vol ser una mera llista de noms o una xarxa controlada per la institució, tot i que és el nostre dret que es comuniqui, divulgui i doni suport en igualtat de condicions.

Així mateix, és imprescindible l'acció directa, i és per això que, arran de la Jornada sobre Política Cultural Municipalista (Barcelona, Madrid, València) celebrada el 27 de gener de 2019 a Antic Teatre i d'una voluntat de continuïtat, l'11 de maig de 2019 es constituïa el ParlaMent Ciutadà de Cultura de Barcelona. Des de llavors, i amb l'ajuda de l'arquitecta i activista Itziar González i les metodologies existents del ParlaMent Ciutadà, un grup impulsor i tot el que desitgi sumar-s'hi portem endavant el PMCCB, amb dues assemblees celebrades fins ara (aquí podeu consultar tota la informació: textos, vídeos, etc.: www.anticteatre.com/politica-cultural/)

Ara és moment de dir-nos i reclamar des de la singularitat.

LA TAULA DE GENT GRAN DEL CASC

La Taula de Gent Gran és un espai comunitari on participen institucions, serveis públics i privats, i alguns veïns/es de la comunitat amb l'objectiu de vetllar pel benestar, la millora de la qualitat de vida i envelliment actiu de les persones grans del Casc Antic.

Una de les funcions importants és posar els mitjans necessaris per poder evitar les solituds no volgudes i, per tant, detectar les necessitats de les persones d'edat avançada que viuen soles. A Barcelona (amb dades del padró de 2017) un 21,5 % de la població són persones de 65 anys o més. L'índex d'envelliment a la ciutat

de Barcelona és superior a la mitjana de Catalunya. La taxa de solitud de la gent gran és del 25,7 % i, per longevitat, majoritàriament hi ha més dones, fet que encara castiga més el col·lectiu. Sent Ciutat Vella el districte on més gent gran sola es troba. Segons les dades de l'any 2017 el Casc Antic té una població de 88.700 habitants. L'edat mitjana de població és de 44 anys. Un 24,6 % té més de 65 anys i els majors de 75 són 12,37 %.

Formen part de la Taula entitats i associacions que col·laboren en l'organització de les activitats lúdiques i de manteniment de la salut mental i física i en la millora

de la qualitat de vida dels veïns i veïnes del barri.

Respecte a l'atenció de la gent gran del barri comptem amb el programa municipal de RADARS, dos Casals de Gent Gran, el del carrer Comerç d'àmbit públic i el de la Fundació la Caixa del carrer Allada-Vermell d'àmbit privat. També amb dos Centres de Dia, el Centre Sèquia d'àmbit

Festa de la Gent Gran en el marc de la Festa Major del Casc Antic, l'1 de juliol d'enguany.

ANTIC

públic i el de la Fundació Roure, privat.

Com a projectes propis de la Taula de Gent Gran tenim: l'Escola d'Envel·liment Actiu, el Projecte "Baixem al carrer", la Revista la Pregonera i el treball del Voluntariat que dedica part del seu temps a l'acompanyament d'aquest col·lectiu.

La Taula intenta vetllar per la qualitat de vida de la gent gran del barri, fomentant la dinamització de la xarxa d'entitats que atenen i comprenen aquest col·lectiu.

Davant d'aquesta realitat, podem constatar la manca de places pú-

bliques suficients de residències assistides al Districte de Ciutat Vella. Aquest fet implica una realitat molt comuna que és que una majoria de persones grans s'hagin de desplaçar a altres centres fora del seu entorn habitual on tenen tota la seva xarxa relacional.

És lamentable que es vegin obligades a trencar d'aquesta manera tots els lligams amb el seu entorn i amb els seus punts de referència.

Les argumentacions anteriors justifiquen la necessitat que l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat trobin la manera de planificar una Residència Pública en l'espai que queda de l'enderroc de l'edifi-

ci dels Jutjats. Una superfície suficient, amb espai verd, transports públics i a prop del CAP de salut.

Com a Taula voldríem també fer-nos ressò d'aquestes demandes que es fan des de fa temps des de l'Associació de Veïns i Veïnes del Casc Antic.

Un dels objectius prioritaris que persegueix també la Taula de Gent Gran és l'impuls comunitari real de la Taula, per tant, enfortir la participació de la gent gran del barri. Ja que, més enllà de la composició actual, que és majoritàriament de tècnics, professionals d'entitats i equipaments, creiem imprescindible enfortir la participació veïnal i comunitària, i així us ho fem saber.

Si voleu participar o tenir informació del que es fa, us podeu apropar a qualsevol de les entitats de gent gran que treballen al barri. Estem convençuts que en aquest temps ens cal tornar a la mirada d'àmbit comunitari i veïnal, en temes de gent gran, i incidir en el fet que aquest col·lectiu prengui el lloc que els correspon com a agents actius de canvi del seu entorn. ♦

HERBOLARI

Establiment especialitzat en la venda de plantes medicinals, tés, espècies, elaboracions artesanals i productes integrals per a tractaments en fitoteràpia i dietètica.

- Massatges (teràpèutics)
- Teràpies alternatives (Reiki, Flors de Bach...)
- Tallers de (ús de les Plantes Medicinals, Aromateràpia...)

HORARIS:
 Dimarts a divendres de 11 a 15 h. / de 17 h. a 21 h.
 Dissabtes de 11:30 h. a 15 h. / de 17:30 h. a 21 h.

c/ Flassaders 14, Barcelona 08003
Tel: 93 319 69 42 | herboribera@gmail.com

FESTA MAJOR CASC ANTIC 2019

Com cada any l'Associació de Veïns ha participat a la Festa Major dels barris de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera organitzant diferents activitats.

El 21 de juny, a la plaça del Pou de la Figuera, es va celebrar una Festa Infantil. Riborquestra va obrir les activitats amb la interpretació de diverses peces musicals de caire clàssic i contemporani. El públic

assistent va gaudir molt de la interpretació musical i ho va expressar amb forts aplaudiments. La festa va continuar amb un espectacle de titelles "Pipa el titella meravella" de la companyia La Puntual. També hi va haver xocolatada, coca i jocs amb globus per a petits i grans.

El dissabte 29 de juny es va organitzar una paella popular i ver-

mut per a tots els veïns al passeig del Born. A la tarda hi va haver animació i actuacions musicals a la plaça Comercial. Va obrir les actuacions l'actuació del pallaso Claret Papiol que va fer gaudir d'allò més els infants. Els espectacles musicals van començar amb l'actuació de Yacine Belahcene, grup musical amb arrels mediterrànies. Finalment, el concert i ball el va protagonitzar el conjunt

Actuació de Riborquestra a la plaça del Pou de la Figuera. 1 de juny.

ensa
electrodomèstics

Av. Francesc Cambó, 27-31 - Alvarez de Castro
 Tl. 932 955 764 - Fax 932 956 055
 08003 Barcelona
 E-mail: ensa15@dinel.es

The Slingshots. Van oferir un espectacle de funk i soul que ens va tenir ballant amb la plaça plena de gent fins passada la una de la matinada.

L'1 de juliol es va celebrar a la plaça de Sant Agustí la Festa de la Gent Gran, una de les activitats que tenen més tradició en la nostra Festa Major. Des de ben aviat al migdia obren la festa les enti-

tats de la Taula de la Gent Gran, on van participar les persones que són ateses als casals del barri. Es van fer recitals de poesia, interpretacions teatrals i dansa. Després, el grup d'havaneres Mar Endins ens va entretenir amb les seves interpretacions, algunes de les quals van ser corejades pel públic, especialment quan van interpretar les peces "La bella Lola" i "El meu avi". Hi va haver també

rom cremat per a tothom. Aquest any la cantada d'havaneres amb la gent gran va marcar un final de Festa Major molt emotiu.

La festa es va acabar amb el goig per l'ocupació popular del carrer, amb intercanvi d'experiències entre les diferents entitats i els veïns i amb la determinació, de cara a l'any vinent, d'organitzar activitats encara més participatives. ♦

Paella popular al passeig del Born. 29 de juny.

Actuació del pallasso Claret Papiol a la plaça Comercial. 29 de juny.

Concert de The Slingshots a la plaça Comercial.

Espectacle de titelles a la Festa Infantil a la plaça del Pou de la Figuera. 21 de juny.

La NIT de CAP d'ANY a partir de les 00:30
FESTA DE CAP D'ANY
2020 A L'ANTIC TEATRE

* Visuals: MELANIE WIFI
 * DJs: CARLES LÓPEZ (VChavales)
 BAROXMIX (Piatto Forte)
 SPY DJ (Electroclub)

Roger Pelàez

ESPECTACLES (a les 20:00 h.)

Elena Blanco

Noves dramàtiques
MARC CAELLAS & DAVID G. TORRES
Suicide Notes
 9, 10, 11 i 12 de GENER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Dorothee Eltring

8è SALMON fest
 Concert-Performance
RUBÉN RAMOS NOGUEIRA
Schumann amateur
 6, 7, 8 i 9 de FEBRER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Roger Rosset

Teatre documental
MOS MAIORUM
Gentry
 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25 i 26 de GENER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Recital poètic / Presentació de llibre
DAVID CAÑO
Un cos preciós per destruir
 11 de FEBRER - 20:00 h
 5€ online i taquilla

Noves dramàtiques
SAGAN
Laniakea
 30 i 31 de GENER - 20:00 h
 1 i 2 de FEBRER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

8è SALMON fest
 Nous llenguatges del cos
SERGI FÀUSTINO
Fàustino VI o 126 Cavalls
 13, 14, 15 i 16 de FEBRER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Christina Schmutz

PerformanceAccióTeatre/
 Noves dramàtiques
CHRISTINA SCHMUTZ amb
EmergènciesEscèniques i
FRITHWIN WAGNER-LIPPOK
no has d'avorrir(-te) vol. 2 - els implicats
 20, 21, 22 i 23 de FEBRER - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Giuseppe Gardadi

Circ
SEÑOR StetS
Señor StetS Lonely Orkestar
 27, 28 i 29 de FEBRER - 20:00 h
 1 de MARÇ - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Eugenia Ortiz

Noves dramàtiques
JOANA BRABO
Alone together
 5, 6, 7 i 8 de MARÇ - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Faciundo Acosta

Dansa Teatre
ADOCTRINADES - VIRGINIA GIMENO FOLGADO
WhiCh
 12, 13, 14 i 15 de MARÇ - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

Presentació del documental i debat
Nosotros No Olvidamos
[Estrena pública del documental]
 Organitza: ACATS - Desobediència Cultural
 17 de MARÇ - 19:30 h
 5€ online i taquilla

Poètica contemporània
Tres mujeres y un destino
 Organitza: ARREBATO LIBROS
 19, 20 i 21 de MARÇ - 19:30 h
 10€ online i taquilla
 Dij. 19: LAURA SAM & NAZARENO - "Incendiaria"
 Div. 20: VIOLETA GIL & ABRAHAM BOBA - "Antes de que tiréis mis cosas"
 Dis. 21: MARÍA ELOY-GARCÍA - "Los habitantes del Panorama"

Noves dramàtiques
Cia. PELIPOLACA i LES DESVESTIDES
Unheimlich
 26, 27, 28 i 29 de MARÇ - 20:00 h
 12€ online / 15€ taquilla

CICLES (consulteu horaris)
 Cabaret postmoxamànic
ROGER PELÀEZ
Mandonguilles de frenillo
 A les 21:00 h dels dimarts:
 4 de FEBRER i 3 de MARÇ
 7,5€ online i taquilla

Videocreació
Flux Club
 A les 20:00 h dels dilluns:
 10 i 24 de FEBRER i 9 i 23 de MARÇ
 Entrada gratuïta

Cabaret
ANTIC TEATRE CABARET
El Desplume!
 A les 21:00 h dels dimecres:
 26 de FEBRER i 25 de MARÇ
 12€ online / 15€ taquilla

TALLERS OBERTS AL BARRI

Fotografies: Giulia Armanini Motlles: Federico Guillermon

L'edició dels Tallers Oberts BCN de l'any 2019 es va celebrar entre els dies 3, 4 i 5 de maig i al Districte de Ciutat Vella hi va comptar amb 23 participants. En les jornades dels Tallers Oberts els artistes plàstics i artesans mostren la seva obra i espai de treball al barri, de manera que la ciutadania

pot conèixer de primera mà els tallers i les activitats que fan.

La nostra Associació de Veïns, juntament amb el Taller de Pintors, ha participat activament en aquestes jornades, i les activitats van tenir molt bona repercussió en el barri i també més enllà.

En el Taller Obert d'aquest any, hi van participar els artistes Fabián Fernández, amb dibuixos i vídeos, Juan López Agüero, amb dibuixos i pintures, i Viviana Lucisano amb produccions gastronòmiques, "Arte para degustar". ♦

Inauguració dels Tallers Oberts el dia 3 de maig.

Color i Pintura SOLÀ

Totes les pintures i tots els colors
Pintura · Decoració · Drogueria · Neteja
www.coloripinturasola.com

Ara tenim pintures en liquidació!

Mestres Casals i Martorell 20
08003 Barcelona Tel 93 319 84 04
M Urquinaona / Jaume I

Lepant 269
08013 Barcelona
Tel 93 436 85 61

M Sagrada Família

Astúries 18
08012 Barcelona
Tel 93 217 00 68

M Fontana

EL NOM DELS NOSTRES CARRERS:

CARRER DE LA SÈQUIA

Maria Mas

Aquest carrer té la seva entrada per les Basses de Sant Pere i la sortida pel carrer de Sant Pere més Baix.

Segons Lluís Almeric (*Història dels carrers de la Barcelona Vella*, volum III) “existien uns molins, pel voltants del Monestir de Sant Pere de les Puelles, hi hagué la necessitat de captar aigua del Besòs, i es va fer per mitjà d’una sèquia que, sortint del terme de Montcada, recorria unes 60.000 canes* (10 km) de camps, de manera que facilitava el rec d’unes 60.000 canes quadrades de terreny, sense

comptar amb la força que proporcionava a diferents molins situats en el curs del corrent”.

Com sempre passa en aquesta ciutat, els interessos econòmics han passat per sobre de la memòria històrica i dels actuals veïns. Hem vist com, a sobre del Rec Comtal, tan important per la ciutat, el corrupte Núñez i Navarro ja hi té un flamant hotel en contra de la voluntat del veïnat.

A la cantonada amb Sant Pere més Baix i carrer de la Sèquia s’han restaurat els esgrafiats de

l’anomenada “Casa de la Pomona” que esmenta A. Cirici Pellicer a “Barcelona Pam a Pam”. Segons Cirici, en aquest lloc hi havia les hortes i els molins, així com la font de Sant Gem, al costat del qual encara es venien, durant el segle XIX, anissos i esponjats, xarops i caramels, sota els emparats.

En els esgrafiats, amb data de 1781, el personatge central és una Pomona. “La Pomona” era la divinitat de les hortes. Obeliscos, cistelles de flors i fruites completen la decoració camperola. ♦

VOLS UN BARRI MILLOR? AJUDA'NS A DEFENSAR-LO AMB L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CASC ANTIC

Associació de Veïns del Casc Antic: Vine a la nostra seu, al carrer del Rec, 27 **dilluns, dimecres o dijous de 18 a 20h** o escriu-nos a associacio@sosicascantic.cat.

Fes-te soci/sòcia! Quota anual: 20€